

Klima og miljøverndepartementet
v/ Statssekretær Lars Andreas Lunde

Energi- og miljøkomiteen

Ola Elvestuen
Terje Aasland
Nikolai Astrup
Åsmund Aukrust
Tina Bru
Rigmor Andersen Eide
Jan-Henrik Fredriksen
Oskar J. Grimstad
Eva Kristin Hansen
Rasmus Hansson
Odd Henriksen
Eigil Knutsen
Heikki Eidsvoll Holmås
Anna Ljungren
Eirik Milde
Geir Pollestad

Bestandsmål for ulv og ulvesonen

Jegernes Interesseorganisasjon fremmer hermed følgende forslag til målsetting for bestandsmål for ulv og ulvesonen:

Det åpnes for lisensjakt i hele artens utbredelsesområde også innenfor det som i dag er definert som ulvesone. Dette for å holde bestanden på det til enhver tid ønskede bestandsmål.

Bestandsmålet økes ikke utover tre ynglinger. Hver yngling i grenseflokkene telles som en halv yngling i Norges bestandsmålsetting. Individene i grenseflokkene telles med i den Norske bestanden med 50 %.

Alle ynglinger skal telles med i bestandsmålet slik at tekniske gråsoner ikke hindrer vedtak om bestandsregulerende jakt.

Begrepet ulvesone utgår og erstattes av «Lisensjaktområde 1».

Yngling utenfor «Lisensjaktområde 1» skal ikke forekomme

1. Norge er ikke forpliktet alene til å ha egen levedyktig bestand av ulv. Ansvaret for levedyktig bestand av ulv er knyttet til samarbeid med våre naboland. Denne tolkningen av forpliktelsene i Bernkonvensjonen er bekreftet ved dom i norsk rett. Det svenske Naturvårdsverket har satt en minimumsbestand på 270 individer. Ved dagens norske bestandsmål på 3 ynglinger vil det totale antallet individer i den Sør-Skandinaviske bestanden overstige 3 ganger det antallet som garanterer bestandens overlevelse i 100 år. Dette er beskrevet i Skandulvs egen sårbarhetsanalyse for arten.
2. Forvaltningen og bestandsovervåkingen slik den praktiseres i dag har enkelte gråsoner som øker konfliktnivået knyttet til arten. Ved her å legge om praksis til overstående forslag vil man ta hensyn til den reelle bestanden når forvaltningsvedtak fattes. Dette vil trolig øke aksepten hos de som må leve med de negative konsekvensene av tilbakeføringen av arten. En aktiv forvaltning som innebærer uttak av individer i grenseflokkene vil ikke påvirke det

svenske bestandsmålet. De länen som grenser til Norge besitter størsteparten av den Svenske bestanden.

3. Ved at man aktivt forvalter arten med lisensjakt og skadefelling i de delene av Østfold, Akershus og Hedmark hvor dette ikke har vært åpnet for til nå vil man kunne oppnå større aksept for arten og derav et dempet konfliktnivå. Etter Jegernes Interesseorganisasjon syn bør det legges til rette for uttak av problemindivider i revir som dreper og skader hund og bufe i disse områdene også. Dette er viktig slik at man kan opprettholde artens naturlige skyhet og der igjennom unngå unødvendige konflikter på grunn av sviktende forvaltningsvilje.
4. I prioriterte beiteområder må par-etablering unngås. Det bør gis lisenskvote eller innvilges skadefelling på enkeltindivider som vandrer inn i prioriterte beiteområder som potensielle skadevoldere. Ved at Sverige har fastsatt sitt høye bestandsmål synes det unødvendig av Norge å fortrenge de grønne næringene fra aktiv bruk av utmark og opprettholdelse av kulturlandskap. De individene som er felt på skadefelling i Norge de siste årene har i stor grad kommet vandrende som streifyr fra den svenske delen av bestanden.
5. Begrepet ulvesone eller forvaltningssone som benyttes i dag representerer et for stort fravær av forvaltning og oppfattes konfliktdrivende. Gjennom en aktiv forvaltning i hele artens utbredelsesområde, faller behovet for begrepet ulvesone/forvaltningssone bort. Begrepet erstattes av «Lisensjaktområde 1».
6. Ansvar for å fatte forvaltningsmessige vedtak bør i «Lisensjaktområde 1» fattes av rovviltnevdene. Rovviltnevdene har etter vårt syn klart å balansere synet på nødvendig vern av enkelte arter opp mot hensyn til de grønne næringene på en god måte. Hvis dette skal tillegge andre instanser mister man den lokale forankringen når det fattes vanskelige forvaltningsvedtak. Noe som kan være konfliktdrivende.
7. Avslutningsvis ønsker Jegernes Interesseorganisasjon å minne om at Norge har særegne nasjonale jakthundraser hvor bruken av hundene i stor grad vil bli påvirket av Stortingets beslutning om nytt bestandsmål for ulv og behandlingen av ulvesonen. Enkelte av rasene er i tilbakegang og har et smalere avlsgrunnlag en ønskelig. Stortingsrepresentantene vil gjennom behandlingen av denne saken aktivt synliggjøre hvor de står i forhold til den livstil, tradisjon og nytte bruken av disse rasene representerer.

Rolf Larsen
Styreleder
Jegernes Interesseorganisasjon

Roy Yven
Nestleder/informasjonsansvarlig
Jegernes Interesseorganisasjon